

Pasaje din MANA

17 iunie

Gen. 22:1:

1 După aceste lucruri,
Dumnezeu a pus la încercare
pe Avraam și i-a zis:
„Avraame!” „Iată-mă”, a
răspuns el.

Deut. 8:2,5:

2 Adu-ți aminte de tot drumul
pe care te-a călăuzit Domnul
Dumnezeul tău în timpul
acestor patruzeci de ani în

pustie, ca să te smerească și
să te încerce, ca să-ți
cunoască pornirile inimii și să
vadă dacă ai să păzești sau
nu poruncile Lui. ...

5 Recunoaște dar în inima ta
că Domnul Dumnezeuul tău te
mustră cum mustră un om pe
copilul lui.

Iov 1:8---2:10:

8 Domnul a zis Satanei: „Ai
văzut pe robul Meu Iov? Nu
este nimeni ca el pe pământ.
Este un om fără prihană și

curat la suflet, care se teme de Dumnezeu și se abate de la rău.”

9 Și Satana a răspuns

Domnului: „Oare degeaba se teme lov de Dumnezeu?

10 Nu l-ai ocrotit Tu pe el, casa lui și tot ce este al lui? Ai binecuvântat lucrul mâinilor lui și turmele lui acoperă țara.

11 Dar ia întinde-Ți mâna și atinge-Te de tot ce are, și sunt încredințat că Te va blestema în față.”

12 Domnul a zis Satanei:

„Iată, îți dau pe mână tot ce are, numai asupra lui să nu întinzi mâna.” Și Satana a plecat dinaintea Domnului.

13 Într-o zi, pe când fiii și fiicele lui lov mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut,

14 a venit la lov un sol, care a zis: „Boii erau și măgărițele pășteau lângă ei.

15 Și s-au aruncat niște sabeeni asupra lor, i-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am

scăpat, ca să-ți dau de știre.”

16 Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Focul lui Dumnezeu a căzut din cer și a aprins oile și pe slujitorii tăi și i-a ars de tot. Numai eu am scăpat, ca să-ți dau de știre.”

17 Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Niște haldeeni, înșirați în trei cete, s-au aruncat asupra cămilelor, le-au luat și au trecut pe slujitori prin ascuțișul sabiei. Numai eu am scăpat, ca să-ți

dau de știre.”

18 Pe când vorbea el încă, a venit un altul și a zis: „Fiii tăi și fiicele tale mâncau și beau vin în casa fratelui lor întâi născut.

19 Și deodată, a venit un vânt mare de dincolo de pustie și a izbit în cele patru colțuri ale casei; casa s-a prăbușit peste tineri și au murit. Și am scăpat numai eu, ca să-ți dau de știre.”

20 Atunci, Iov s-a sculat, și-a sfâșiat mantaua și și-a tuns

capul. Apoi, aruncându-se la pământ, s-a închinat
21 și a zis: „Gol am ieșit din pântecul mamei mele și gol mă voi întoarce în sânul pământului. Domnul a dat și Domnul a luat. Binecuvântat fie Numele Domnului!”

22 În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc și n-a vorbit nimic necuviincios împotriva lui Dumnezeu. ...

2:10

10 Dar Iov i-a răspuns:
„Vorbești ca o femeie nebună.

Ce, primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul?” În toate acestea, Iov n-a păcătuit deloc cu buzele lui.

Dan. 12:10:

10 Mulți vor fi curățiți, albiți și lămuriiți; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege.

Iac. 1:2-3,12:

2 Frații mei, să priviți ca o mare bucurie când treceți prin

felurite încercări,
3 ca unii care știți că
încercarea credinței voastre
lucrează răbdare. ...

12 Ferice de cel ce rabdă
ispita. Căci, după ce a fost
găsit bun, va primi cununa
vieții pe care a făgăduit-o
Dumnezeu celor ce-L iubesc.

1 Pet. 1:6-7:

6 În ea voi vă bucurați mult,
măcar că acum, dacă trebuie,
sunteți întristați pentru puțină
vreme prin felurite încercări,

7 pentru ca încercarea
credinței voastre, cu mult mai
scumpă decât aurul care piere
și care totuși este încercat
prin foc, să aibă ca urmare
lauda, slava și cinstea, la
arătarea lui Isus Hristos,

Evr. 12:1-14:

1 Și noi dar, fiindcă suntem
înconjurați cu un nor așa de
mare de martori, să dăm la o
parte orice piedică și păcatul
care ne înfășoară așa de
lesne și să alergăm cu

stăruință în alergarea care ne
stă înaintea.

2 Să ne uităm țintă la
Căpetenia și Desăvârșirea
credinței noastre, adică la
Isus, care, pentru bucuria care-
l era pusă înaintea, a suferit
crucea, a disprețuit rușinea și
șade la dreapta scaunului de
domnie al lui Dumnezeu.

3 Uitați-vă dar cu luare aminte
la Cel ce a suferit din partea
păcătoșilor o împotrivire așa
de mare față de Sine, pentru
ca nu cumva să vă pierdeți

inima și să cădeți de
oboseală în sufletele voastre.

4 Voi nu v-ați împotrivit încă
până la sânge în lupta
împotriva păcatului.

5 Și ați uitat sfatul pe care vi-l
dă ca unor fii: „Fiule, nu
disprețui pedeapsa Domnului
și nu-ți pierde inima când ești
mustrat de El.

6 Căci Domnul pedepsește pe
cine-l iubește și bate cu
nuiaua pe orice fiu pe care-l
primește.”

7 Suferiți pedeapsa:

Dumnezeu Se poartă cu voi
ca și cu niște fii. Căci care
este fiul pe care nu-l
pedepsește tatăl?

8 Dar, dacă sunteți scutiți de
pedeapsă, de care toți au
parte, sunteți niște feciori din
curvie, iar nu fii.

9 Și apoi, dacă părinții noștri
trupești ne-au pedepsit și tot
le-am dat cinstea cuvenită, nu
trebuie oare cu atât mai mult
să ne supunem Tatălui
duhurilor și să trăim?

10 Căci ei, în adevăr, ne

pedepseau pentru puține zile,
cum credeau ei că e bine, dar
Dumnezeu ne pedepsește
pentru binele nostru, ca să ne
facă părtași sfințeniei Lui.

11 Este adevărat că orice
pedeapsă, deocamdată, pare
o pricină de întristare, și nu de
bucurie, dar mai pe urmă
aduce celor ce au trecut prin
școala ei roada dătătoare de
pace a neprihănirii.

12 Întăriți-vă dar mâinile
obosite și genunchii
slăbănogiți;

13 croiți cărări drepte cu picioarele voastre, pentru ca cel ce șchiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat.

14 Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.

Ioel 2:11:

11 Domnul face să tune glasul Lui înaintea oștirii Sale, căci tabăra Lui este foarte mare și cel ce împlinește cuvântul este puternic. Dar

mare este ziua Domnului și
foarte înfricoșată. Cine o
poate suferi?

Apoc. 6:17:

17 căci a venit ziua cea mare
a mâniei Lui și cine poate sta
în picioare?”